

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ EFTA

Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2015 r. przez Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Księstwu Liechtensteinu**(Sprawa E-19/15)**

(2015/C 410/03)

Skarga przeciwko Księstwu Liechtensteinu została wniesiona do Trybunału EFTA w dniu 29 lipca 2015 r. przez Urząd Nadzoru EFTA, reprezentowany przez Markusa Schneidera, Clémence Perrin i Marlene Lie Hakkebo, działających w charakterze pełnomocników Urzędu Nadzoru EFTA, 35, Rue Belliard, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË.

Urząd Nadzoru EFTA występuje do Trybunału EFTA o:

- 1) orzeczenie, że Księstwo Liechtensteinu naruszyło zobowiązania wynikające z art. 9, 10, 13 i 16 aktu prawnego przywołanego w pkt 1 załącznika X do Porozumienia EOG (dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym), dostosowanego do Porozumienia EOG protokołem 1 do tego porozumienia, oraz, w zakresie, w którym działalność prowadzona przez zakłady oraz świadczenie usług transgranicznych nie są objęte zakresem tego aktu, jego zobowiązaniami wynikającymi z art. 31 i 36 Porozumienia EOG:
 - a) poprzez utrzymanie w mocy art. 7 ustawy o handlu Liechtensteinu ustanawiającego system uprzedniego zezwolenia dla przedsiębiorstw zamierzających prowadzić działalność w Liechtensteinie; oraz
 - b) poprzez utrzymanie w mocy art. 8 ust. 1 ustawy o handlu Liechtensteinu w zakresie, w jakim nakłada się w nim warunki, które nie są jasne i jednoznaczne, na potrzeby udzielania uprzedniego zezwolenia dla przedsiębiorstw zamierzających prowadzić działalność w Liechtensteinie (a mianowicie obowiązek posiadania niezbędnego personelu oraz obowiązek posiadania odpowiedniej znajomości języka niemieckiego); oraz
 - c) wskutek braku zapewnienia, że wymogi równoważne lub zasadniczo porównywalne w odniesieniu do celu, którym usługodawca podlega już w innym państwie EOG lub w tym samym państwie EOG w ramach procedury uprzedniego zezwolenia dla przedsiębiorstw, które zamierzają podjąć działalność w Liechtensteinie, nie są powielane oraz że procedury i formalności dotyczące zezwolenia na mocy ustawy o handlu są wyraźnie określone; oraz
 - d) poprzez utrzymanie w mocy art. 21 ustawy o handlu Liechtensteinu ustanawiającego system uprzedniego zezwolenia dla przedsiębiorstw zamierzających świadczyć usługi transgraniczne w Liechtensteinie; oraz
- 2) obciążenie Księstwa Liechtensteinu kosztami postępowania.

Kontekst prawny i faktyczny oraz zarzuty prawne przytoczone na poparcie skargi:

- Wniosek dotyczy wymagań określonych w ustawie z dnia 22 czerwca 2006 r. o handlu („ustawa o handlu”) – a mianowicie w art. 7 i 21 – zgodnie z którymi prowadzenie działalności lub świadczenie usług transgranicznych przez przedsiębiorstwa musi zostać zatwierdzone przez organy krajowe przed rozpoczęciem działalności lub świadczenia usług transgranicznych.
- Urząd Nadzoru EFTA twierdzi między innymi, że takie wymogi są równoznaczne systemom udzielania zezwoleń, które nie mogą być uzasadnione na mocy art. 9 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym („dyrektywa usługowa”) w przypadku zakładów i art. 16 dyrektywy usługowej w przypadku świadczenia usług transgranicznych.
- Urząd Nadzoru EFTA twierdzi także, że art. 21 ustawy o handlu Liechtensteinu, który zobowiązuje przedsiębiorstwa zamierzające świadczyć usługi transgraniczne w Liechtensteinie do powiadomienia władz Liechtensteinu na piśmie przed tym faktem, a także do corocznego odnawiania takiego powiadomienia, jest równoważny z systemem zezwoleń stanowiącym naruszenie art. 16 dyrektywy usługowej.

- Według danych przedstawionych przez Urząd Nadzoru EFTA, Liechtenstein twierdzi, że jego systemy uprzedniego zezwolenia są zasadniczo zgodne z dyrektywą usługową, ponieważ mogą być uzasadnione na mocy art. 9 i 16 lub, alternatywnie, art. 33 Porozumienia EOG (lub nadrzędnymi względami interesu publicznego określonym w tym artykule).
-